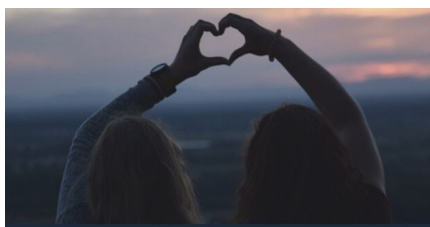

„Bądźcie w świecie,
nie ze świata,
lecz dla świata.”

– św. Paweł VI

ŚW. ALOJZY ORIONE
DROGĄ BRATERSKIEJ
MIŁOŚCI JEST DROGĄ
BARDZO KRÓTKĄ
DO OSIĄGNIĘCIA ŚWIĘTOŚCI!
ORIOŃSKI INSTYTUT ŚWIECKI

In Unum

Nr 9 – luty 2022 r.

Spis treści:

Forum Młodych Instytutów Świeckich, Zduńska Wola, 17-19 września 2021 r.	3
„Drań” - nowa książka księdza Marka	6
Skupienie, Niepokalanów, 2-3 października 2021 r.	7
Spotkanie autorskie z księdzem Markiem, Grzybów, 7 listopada 2021 r.	8
Nocne Czuwanie Rodziny Oriońskiej na Jasnej Górze, 19/20 listopada 2021 r.	10
Skupienie, Łódź, 20-21 listopada 2021 r.	12
Kapituła Prowincjalna, Zduńska Wola, 22-25 listopada 2021 r.	16
Skupienie, Łódź, 11-12 grudnia 2021 r.	18
Zjazd Generalny w Rzymie, 3-8 stycznia 2022 r.	20
Skupienie, Łódź, 15-16 stycznia 2022 r.	22

Forum Młodych Instytutów Świeckich,
Zduńska Wola, 17 - 19 września 2021 r.

W drugiej połowie września, a dokładnie w dniach 17 - 19 września 2021 r., w Zduńskiej Woli, odbyło się Forum Młodych Instytutów Świeckich, organizowane przez Orioński Instytut Świecki. Temat spotkania brzmiał: „Czas to miłość”. Nawiązywał on do słów kard. Stefana Wyszyńskiego, wypowiedzianych do młodzieży: *Ludzie mówią: Czas to pieniądz. A ja wam mówię: Czas to miłość*. Spotykając się w gronie osób, które wybrały te same wartości, pragnęliśmy uczyć się od Prymasa Wyszyńskiego, który tydzień wcześniej został beatyfikowany, żyć jeszcze bardziej miłością na co dzień i dawać tę miłość napotykanym ludziom.

**Forum Młodych
Instytutów Świeckich**

Centrum Rekolekcyjno-Konferencyjne
Świętego Alojzego Orione
ul. Łaska 88, Zduńska Wola

17-19.09.2021

*Czas to
miłość*

 Zapisy: tel. 722001986 e-mail: forum@op.pl

Życie kard. Stefana Wyszyńskiego i Jego spotkanie z matką Różą Czacką (która wspólnie z Nim została wyniesiona na ołtarze), pokazało, że święci zaprzyjaźniają się, a to sprawia, że dobro się pomnaża. I my chcieliśmy poznać bardziej nowych błogosławionych, a także siebie nawzajem z nadzieją na nowe przyjaźnie i na pomnożenie dobra.

Gościem naszego trzydniowego Forum był dr Robert Zadura: historyk, propagator wiedzy o świętych i błogosławionych, a także autor filmów dokumentalnych, m. in. o kard. Stefanie Wyszyńskim i o Maksymilianie Marii Kolbe (urodzonym w Zduńskiej Woli). Niezwykle dynamiczna i trzymająca w napięciu multimedialna prezentacja dr. Zadury, oparta o piękne, oryginalne fotografie, przybliżyła nam niezwykle życie i wartości, jakimi żył Prymas Tysiąclecia. Opatrzność zesłała Kościołowi w Polsce niezwykłą Osobę, która potrafiła przeciwstawić się wielkiemu złu oraz przeprowadzić nasz Naród przez Morze Czerwone komunizmu i systemowego ateizmu.

Czas Forum rozpoczęliśmy wspólną kolacją, po której nastąpiło spotkanie wprowadzające i zapoznawcze. Każdy z uczestników mógł powiedzieć kilka słów o sobie i o charyzmacie Założyciela Instytutu, do którego należy – o jednym lub kilku jego aspektach, mających szczególne znaczenie dla tej konkretnej osoby. Mogliśmy ucieszyć się sobą nawzajem i całym bogactwem, jakie Pan Bóg złożył w Kościele. Następnie trwaliliśmy na modlitwie, rozważając stacje Drogi Krzyżowej Pana Jezusa, w oparciu o myśli ks. Marka Chrzanowskiego FDP (rekolekcjonisty, poety i pisarza, asystenta duchowego Oriońskiego Instytutu Świeckiego i duchowego syna św. Alojzego Orione) oraz słowa kard. Wyszyńskiego i m. Czackiej. Dzień zakończyliśmy Mszą św.

Sobotę rozpoczęliśmy indywidualną medytacją nad Słowem Bożym i wspólną Jutrznia. Po śniadaniu przyszedł czas na pierwszą konferencję dr Roberta Zadury, po której, wzmocnieni kawą, przygotowaliśmy się do centralnego punktu dnia – Eucharystii. Kiedy nakarmiliśmy i ducha i ciało, po obiedzie, mogliśmy spotkać się na swobodnych rozmowach przy kawie czy herbacie, chwilę odpocząć lub odwiedzić Muzeum św. Maksymiliana Kolbe. W Godzinie Miłosierdzia odmówiliśmy

Koronką, razem z naszym prelegentem, który po zakończeniu modlitwy rozpoczął swoją drugą konferencję. Została ona wzbogacona cennymi „perełkami” z życia kard. Wyszyńskiego, przekazanymi nam przez członkinie Instytutu Prymasowskiego. Sobotni dzień, po wspólnych Nieszporach i kolacji, został zwieńczony Adoracją Najświętszego Sakramentu, wypełnioną słowem medytacji duchowego asystenta Oriońskiego Instytutu Świeckiego, pieśnią i ciszą. Adorację poprzedził wieczór słowno – muzyczny, pt.: „By starczyło czasu na miłość”, z poezją ks. Marka Chrzanowskiego FDP, który jest przykładem tego, jak czas zamieniać w miłość (bo, jak mówił św. Alojzy Orione: „Tylko miłość zbawi świat”) i o tym właśnie m. in. pisze w swoich wierszach.

W ostatni, niedzielny poranek naszego Forum, również każdy miał swój czas ze Słowem Bożym i wspólnie modliliśmy się Jutrznią. A po śniadaniu spotkaliśmy się w Kawiarence ks. Orione, by podzielić się tym, co przeżyliśmy w minionych dniach. Rozmawialiśmy także o tym, co warto zachować, co zmienić i czym ubogacić kolejne spotkania Instytutów Świeckich. Był to również czas dla Przewodniczącej KKIŚ. Forum zakończyliśmy Eucharystią, ze szczególnym dziękczynieniem, której przewodniczył przełożony prowincji polskiej Zgromadzenia Księży Orionistów ks. Krzysztof Miś, i wspólnym obiadem.

Był to dobry czas, w którym nabieraliśmy sił do tego, by iść i dzielić się sobą, swoim czasem i miłością z innymi.

„Drań” - nowa książka księdza Marka

Nie ma łatwych miłości. Prawdziwa miłość musi boleć... Takie przesłanie wybrzmiewa z kart książki ks. Marka Chrzanowskiego. Zdawać by się mogło, że to trochę wbrew ludzkiej naturze, która w pogoni za szczęściem często wybiera drogę na skróty.

Laura i Maks – młodzi ludzie, choć już z bagażem życiowych doświadczeń – uchylają nam drzwi do swojego świata. Uczucie, które ich połączyło, pragną budować na solidnych fundamentach: szczerości, prawdzie, wierności, zaufaniu, umiejętności wybaczenia. W poszukiwaniu miłości doskonałej powoli odkrywają też drogę do Boga, na której dawno temu pobłądzili. Czy im się uda?

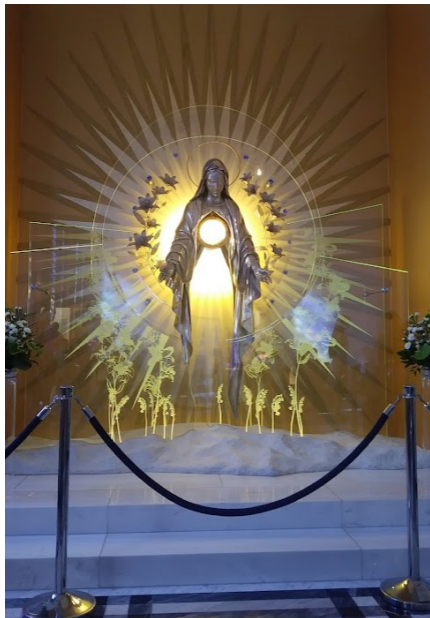

Taki opis znajduję się na okładce nowej książki ks. Marka Chrzanowskiego FDP. Serdecznie zachęcamy do lektury.

Skupienie, Niepokalanów, 2 – 3 października 2021 r.

Pięknie się złożyło, że w miesiącu różańcowym, poświęconym Najświętszej Maryi Pannie, nasze październikowe skupienie mogliśmy spędzić w Niepokalanowie Lasku w Ośrodku Formacyjnym Rycerstwa Niepokalanej.

Skupienie odbywało się wg planu, w którym był czas na spotkania formacyjne oraz instytutowe, rozmowy duchowe, pyszne posiłki, modlitwę Liturgią Godzin: Jutrznia i Nieszporami, modlitwą różańcową, koronką do Miłosierdzia Bożego, jak i na osobiste spotkanie z Panem Jezusem w Najświętszym Sakramencie, nie tylko w kaplicy Ośrodka Formacyjnego, ale również w Kaplicy Adoracji w Sanktuarium w Niepokalanowie.

Była także dłuższa chwila na pobycie razem, między innymi podczas „Kawy księdza Orione”, kiedy uczestnicząc w zabawie, odpowiadając na konkretne pytania, mogliśmy poznać lepiej siebie nawzajem.

Na skupieniu nie zabrakło również tego, co najważniejsze - Eucharystii, na której, podczas kazania, Ojciec Marek mówił o potrzebie naszych wspólnych spotkań, o tym, jakie są ważne, szczególnie w tych trudnych czasach. Prosił, byśmy przyjeżdżały na skupienia, nawet z myślą o jednej osobie, która ucieszy się z naszej obecności. Podkreślił także, żebyśmy w swojej postawie, wobec Boga i wobec ludzi, stawały z prostotą i ufnością dziecka, do którego każdy chce się przytulić. Ponadto zaproponował, abyśmy włączyły do swoich modlitw wołanie: „Aniele Boży, Stróżu Mój”, pamiętając, że on zawsze jest przy nas.

Spotkanie autorskie z księdzem Markiem, Grzybów, 7 listopada 2021 r.

Stowarzyszenie ekologiczno-kulturalne „Ziarno”, dnia 7 listopada 2021 r., zorganizowało spotkanie autorskie z księdzem Markiem Chrzanowskim FDP. Wydarzenie odbyło się w siedzibie „Ziarna”, w malowniczej wsi Grzybów, w województwie mazowieckim, która jednocześnie jest miejscem rozwoju wspólnoty chrześcijańskiej i ekowioski, łączącej chrześcijan zaangażowanych w kwestię ochrony środowiska. Mieszkańcy ekowioski szerzą przesłanie Papieża Franciszka, zawarte w encyklice „Laudato Si”, promując odpowiedzialną troskę o dzieło stworzenia i szacunek dla życia.

Wśród zaproszonych gości znaleźli się parafianie, pracownicy i mieszkańcy okolicznych wsi. Przybyli, mimo deszczowego popołudnia, żeby posłuchać poezji ks. Marka oraz utworów w wykonaniu: Mileny Dworznikowskiej (autorki muzyki do wierszy ks. Marka), Mikołaja Jabrzyk i Marka Wdowiaka. Atmosferę tego wyjątkowego czasu uświetniły dekoracje i poczęstunek dla zebranych. Warunki sprzyjały refleksji, wzruszeniom i rozmowom, o tym, co w życiu najważniejsze – miłości. To był piękny czas, czas zatrzymania się i poznania twórczości ks. Marka. Grzybowianie czuli się wyróżnieni i wdzięczni za wizytę poety i pisarza oraz za wspaniały występ muzyczny. Ksiądz dał świadectwo wiary i nadziei. Podbudował tych, którzy zmagają się z wątpliwościami i potrzebują słowa otuchy. Zwieńczeniem spotkania była wspólna modlitwa z uwielbieniem Jezusa, jako dawcy i źródła miłości.

Nocne czuwanie Rodziny Oriońskiej na Jasnej Górze, 19/20 listopada 2021 r.

W piątek, 19 listopada 2021 r., w wigilię Uroczystości Matki Bożej Opatrzności, Rodzina Oriońska zgromadziła się na Jasnej Górze, w Częstochowie, na dorocznym czuwaniu nocnym. Uczestniczyli w nim księża i bracia Orioniści, klerycy, nowicjusze i postulanci oriońscy, siostry Orionistki, Instytut Życia Konsekwowanego, Orioński Ruch Świecki, młodzież i dorośli z Włocławka, Warszawy, Izbicy Kujawskiej, Łazniewa, Wołomina, Międzybrodzia Bialskiego, Kalisza, Zduńskiej Woli, Otwocka. Bytomia, Zalesia Górnego i Koła. W sumie ponad 250 osób. Modlitwie apelowej przewodniczył Ksiądz Prowincjał, który powiedział m. in., cytując św. Alojzego Orione:

„« Maryjo, Matko Bożej Opatrzności, Matko Miłosierdzia.
Jestem ubogim pielgrzymem, który szuka światła i miłości;

Przychodzę do
sanktuarium z
różańcem w ręku;
Przychodzę szukać
Boga i dusz!
Przychodzę do Niej,
aby nie zginąć. Aby nie
zginąć, aby nie zagubić
się na drogach życia
potrzeba gorliwej
miłości do Chrystusa,
która pomoże nam do
odważnego życia i
będzie źródłem
niezlomnej nadziei.»
Tu, na Jasnej Górze,
uczmy się od Maryi,
gorliwej miłości do

Chrystusa i drugiego człowieka. Również miłości do ziemskiej Ojczyzny-Polski. Tu rozumiemy lepiej tzn. dojrzej, co to znaczy kochać i być umiłowanym dzieckiem Boga”.

Po Apelu Jasnogórskim rozpoczęła się całonocna modlitwa, która nawiązywała do przeżywanego w całym Kościele Roku św. Józefa oraz do przeżywanego w naszej Rodzinie Oriońskiego Roku Powołaniowego.

W pierwszej części czuwania przedstawiciele wszystkich gałęzi Rodziny Oriońskiej odczytali Akt Zawierzenia św. Józefowi, a następnie modliliśmy się różańcem, do którego rozważania przygotowały siostry Orionistki i młodzież z Koła. Centralnym punktem czuwania była Eucharystia o północy, której przewodniczył ks. prowincjał, Krzysztof Miś, a kazanie wygłosił ks. Adam Gołębiak. Poruszył w nim sprawę odpowiedzialności za powołanie i dawania świadectwa o nim w duchu św. Alojzego Orione.

Po Mszy św. było wystawienie Najświętszego Sakramentu i modlitwa wstawiennicza. Czuwanie zakończyło się śpiewem Godzinek ku czci NMP i błogosławieństwem na rozesłanie.

Dziękujemy ks. Damianowi Laskowskiemu, ks. Andrzejowi Pałka i siostrze Bożenie za przygotowanie kolejnego czuwania oriońskiego, niezastąpionemu zespołowi z Wołomina za bardzo dobrą oprawę muzyczną tego wydarzenia i wszystkim obecnym, za piękne i budujące uczestnictwo oraz niesamowitą atmosferę.

Skupienie, Łódź, 20 - 21 listopada 2021 r.

Nasze listopadowe, sobotnio-niedzielne skupienie, obejmujące Święto Matki Bożej Opatrzności oraz Uroczystość Jezusa Chrystusa, Króla Wszechświata, odbyło się w Łodzi, u oo. Franciszkanów.

Czas ten był piękny i ważny, ubogacony spotkaniami formacyjnymi, Eucharystią, modlitwą: koronką do Miłosierdzia Bożego, różańcem, Jutrznia i Nieszporami, rozmyślanie nad Słowem Bożym, a także modlitwą podczas adoracji Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie. Był także podwieczorek, czyli nasz wspólny czas nazywany *"Kawą księdza Orione"*, podczas którego jedna z nas opowiedziała o sobie, dzieląc się swoim świadectwem.

Podczas sobotniej Mszy św., na kazaniu, ks. Marek, powiedział bardzo ważne słowa o naszym powołaniu, pokorze oraz o Matce Najświętszej, podkreślając, jak bardzo jest nam potrzebna na naszej drodze:

„Często zastanawiam się nad tym, dlaczego Bóg nas powołał? Dlaczego Chrystus nas wybrał? Dlaczego powołuje nas i wybiera w tym czasie? W czasie trudnym, niełatwym, który bardzo często weryfikuje wiarę i zawierzenie wielu ludzi. Jesteśmy doświadczani przez wiele przeciwności, które po ludzku nam bardzo dokuczają. (...) I tak sobie myślę, że Pan Jezus musiał nam bardzo zaufać. Gdzieś, mimo naszych słabości, grzechów, musiał zauważyć taką iskrę, taką odrobinę, na której może budować swoją pewność, jeżeli chodzi o nasze życie, naszą wiarę, nasze powołanie. To jest niesamowite, jak Bóg potrafi budować swoje królestwo w sercu człowieka słabego i grzesznego. I tak każdy z nas tego doświadcza. (...) Jezus nam mówi, jakimi powinniśmy być, żeby osiągnąć Królestwo Boże.

I tak naprawdę potrzeba małych gestów: potrzeba podawać chleb, potrzeba podawać wodę, odwiedzać chorych, potrzeba komuś tak spojrzeć w oczy, aby pozostawić mu nadzieję. Potrzeba położyć rękę na ramieniu, potrzeba obdarować dobrym słowem i uśmiechem i to wystarczy. (...) Jezus nas uczy nieobojętności, czyli takiej postawy, która nie pozwala nam

omijać ludzi, tylko w tym, w czym możemy, im pomagać. Chociaż nie raz to bardzo trudne. Jednak to jest takie podstawowe, takie bardzo istotne. Dzisiaj przeczytałem takie fajne zdanie o pokorze. Pokora, to nie jest to, że ja będę gorzej myślał o sobie, tylko pokora jest wtedy, kiedy będę myślał mniej o sobie, żeby oderwać się od tego, co mnie boli, tego co dręczy, niepokoi, żeby zaufać Panu Bogu. (...) bez tego zawierzenia Panu Bogu, jesteśmy bezradni jak małe dzieci. I zaczynamy się kręcić wokół własnych myśli, uczuć, emocji i często paraliżuje nas strach, lęk, ponieważ nie potrafimy przekroczyć tego progu nadziei, jaką daje nam Chrystus.

Dzisiaj jest Święto Matki Bożej Opatrzności. Jezus w swoim testamencie z krzyża daje nam swoją Matkę, daje nam Matkę, która nosiła Go pod swoim sercem, która Go urodziła, która Go broniła, która się o Niego troszczyła, bała i lękała, która Go tyle razy tuliła do swojego serca, bo Jezus odchodząc z tej ziemi wiedział, że będziemy potrzebowali Jej miłości, opieki i czułości. I w tych krótkich słowach: «Oto Matka twoja» daje nam Jej Serce, ponieważ Jezus wie, że przy Jej Sercu będziemy bezpieczni. Jezus dzieli się największym swoim skarbem z każdym z nas. I dzisiaj przyszły takie czasy, nieludzkie czasy, że właściwie weryfikacja wiary wielu ludzi zaczyna się od traktowania Matki Najświętszej. Jeżeli masz problem w zwierzeniu Bogu swojego życia, zacznij z wiarą odmawiać różaniec. To jest najpewniejsza droga. Weź Matkę Najświętszą tak, jak Jan do swojego domu, weź do swojego lęku, stresu, niepewności - weź Ją, bo to jest naprawdę Matka, która wszystko rozumie. Myślę, że gdzieś ten pewnik Maryi w naszym życiu będzie się weryfikował, będzie nas prowadził. Będziemy, mimo tego, co trudne, ufać Jezusowi.

«Przez Maryję do Jezusa» - takie prosta słowa, które często słyszymy, powtarzamy, ale czy idziemy tą drogą? Niech to będzie nasze postanowienie, może na dzisiaj, na jutro, a może na całe życie? Amen.”

Natomiast podczas niedzielnej Mszy św., w kazaniu, ksiądz Marek również poruszył bardzo ważne aspekty dotyczące istoty królestwa Bożego oraz naszego powołania:

„Niech będzie pochwalny Jezus Chrystus. Bardzo mnie uderzyły te słowa, które przecież już tyle razy słyszałem, kiedy Jezus mówi do Piłata, że królestwo Moje nie jest stąd, królestwo Moje nie jest z tego świata. (...) Żyjemy tu i teraz, ale nasze serce mamy mieć zakotwiczone tam, w tym królestwie. I to pytanie jednej z nas o nasze powołanie jest bardzo zasadne i potrzebne. Chrystus potrzebuje Ciebie i mnie, żebym w tym świecie był świadectwem Jego królestwa. Dlatego często świat nas nie rozumie, nie może pojąć. I może my też sami do końca nie rozumiemy naszego powołania, może my do końca sami lękamy się tego, co przed nami, do czego wzywa nas Chrystus. To przerasta nasze siły, bo może nie mamy w sobie na tyle mocy, ażeby być innymi, niż świat proponuje. Może to, co daje Chrystus, czego od nas oczekuje, to jest takie szaleństwo pod prąd i pod górę. Takie szaleństwo, które burzy nasz wewnętrzny spokój, ale przecież tak było od początku, tak było w życiu Jezusa Chrystusa, że przyszedł i zburzył porządek, był inny. Inna była Jego nauka, słowa i inne były Jego oczekiwania. I kiedy zastanawiamy się dzisiaj nad istotą Jego królowania, to dochodzimy do wniosku, że Jego królowanie, to jest królowanie ciche i pokorne. Takie królowanie, którego świat na tyle nie

rozumie, że często Go marginalizuje. Często Go wyszydza, często spycha na jakieś krańce tego świata. „Ja jestem cichy i pokorny sercem.” Jezus to udowadnia. Udowadnia to na krzyżu, ale też w różnych sytuacjach. W takiej, kiedy potrafi klęknąć przed człowiekiem i umywać mu nogi; kiedy ustanawia Eucharystię i zostaje z człowiekiem w maleńkim, pokornym kawałku chleba. Król wszechświata klęka przed grzesznym człowiekiem i obmywa mu nogi. Król wszechświata staje się maleńką kruszyną chleba. To jest Jego królowanie i my musimy mieć tę odrobioną szaleństwa w sobie, żeby to, czego nie możemy pojąć rozumem, żebyśmy nie przestawali rozważać w swoim sercu. Co znaczy dla mnie, służyć Jego królestwu? Jaka jest moja misja? To pytanie jest niesamowite, ważne i to pytanie zawsze będzie żywe dla nas, bo Jezus nas powołując powiedział, nie tylko kocham cię, ale powiedział potrzebuję cię, potrzebuję twojego serca, żeby przez nie kochać, potrzebuję twoich ramion, ażeby czynić znaki, potrzebuję twoich nóg, ażeby dochodzić tam, gdzie czeka na mnie serce innego człowieka, potrzebuję cię. A dzisiaj? Może potrzebuje cię po to, żeby twoja modlitwa uchroniła świat przed wojną. Potrzebuje ciebie, żeby dokonał się kolejny cud, Jego cud. Każdy wysiłek, każda łza, każde cierpienie, które Jemu ofiarujesz, każdy paciorek, ten, który wymaga najwięcej wysiłku, jest po to, ażeby Pan Bóg mógł czynić znaki wielkie. Bóg nie jest egoistą, On chce się dzielić. Dzielić nie tylko swoim Bóstwem z nami, ale też swoją misją, którą ma czynić wobec świata, wobec każdego człowieka. Może od tego jednego 'Ojcze nasz', czy 'Zdrowaś Maryjo' zależy czyjeś życie, może bezpieczeństwo, może spokojne niebo nad nami? Musimy patrzeć głęboko, co się dzieje w nas i wokół nas. I musimy cały czas sobie przypominać, że jesteśmy Bogu potrzebni, (...) Dlatego, jeżeli czegoś nie rozumiesz, to nie przestawaj na tym, że nie rozumiesz, tylko proś Ducha Świętego, proś, aby Twoje serce było zdolne rozważać w sobie tajemnice Boże. (...) Rzeczą ważną, może w tej chwili najważniejszą, dla nas jest to, żeby Bóg nas ochronił od wojny. Może to jest najważniejsze. Może, jeśli dzisiaj szukasz swojej misji, to trzeba zacząć modlić się o pokój dla ojczyzny i świata. Może gdzieś obok ciebie albo naprzeciw ciebie jest ktoś, kto potrzebuje twojego różańca, twojej koronki do Miłosierdzia Bożego... Amen”.

Kapituła Prowincjalna, Zduńska Wola, 22 - 25 listopada 2021 r.

W dniach od 22 do 25 listopada 2021 r., odbyła się Kapituła Prowincjalna, w Domu Misyjnym, w Zduńskiej Woli. Zgodnie z Konstytucjami jest ona „wydarzeniem o szczególnym znaczeniu dla żywotności duchowej, zakonnej i apostołskiej Prowincji.” Jednym z zadań tego spotkania jest wskazanie celów i środków służących do wzrostu życia zakonnego i apostołatu Prowincji. Kapituła Prowincjalna jest przeżywana pod hasłem zaczerpniętym od św. Alojzego Orione: **„Rzućmy się w płomień nowych, nadchodzących czasów”**.

W centrum logo kapituły znajduje się pogodne spojrzenie Ojca wsparte ręką, która reprezentuje z jednej strony podtrzymujące działanie Opatrzności Bożej, z drugiej strony opatrnościowej miłości, „nowej w stylu, formie i granicach”. Żywy płomień symbolizuje wyzwania nowych czasów i rozświetla zabarwione na niebiesko niebo peryferii świata. Krzyż w płomieniu nawiązuje stylistycznie do symbolu „Odnówić wszystko w Chrystusie” i przypomina nam wezwanie ks. Orione: „Rzućmy się w płomień nowych, nadchodzących czasów”.

My uczestniczyliśmy w drugim dniu spotkania Kapituły, we wspólnych obradach. **Siostry Orionistki, Orioński Ruch Świecki, Orioński Instytut Świecki oraz przedstawiciele młodzieży** podzielili się swoimi spostrzeżeniami oraz refleksjami dotyczącymi tematu kapituły. O godz. 15:00 wzięliśmy udział w poświęceniu nowego oriońskiego dzieła: Przedszkola i Żłobka „Trampolina”.

Skupienie, Łódź, 11 - 12 grudnia 2021 r.

Grudniowe skupienie, w adwentowym czasie, spędziłyśmy ponownie u zaprzyjaźnionych Franciszkanów, w Łodzi.

W trakcie pobytu na ul. Kreciej 37, był czas na formację, rozmowy duchowe, spowiedź św., wspólną modlitwę Jutrznią i Nieszporami, ale także indywidualną, np. podczas adoracji przed Najświętszym Sakramentem. Nie zabrakło również wspólnych rozmów. I tak, spontanicznie zrodził się pomysł, by móc lepiej siebie poznać, opowiadałyśmy o swoim rodzeństwie, czy o zabawnych albo ważnych dla nas wydarzeniach z dzieciństwa, które pamiętamy do dzisiaj.

Podczas niedzielnej Eucharystii, słowami: „Czuwajcie i nie śpijcie”, Ojciec Marek rozpoczął kazanie do czytań przeznaczonych na ten dzień. Zaznaczył, że słowo Boże jest żywe, skuteczne, aktualne i że jest dla nas i o nas. W tym czasie w którym Jezus do nas mówi, na te czasy, na ten moment, na tę chwilę.

«Wyśpiewuj, Córo Syjońska! Podnieś radosny okrzyk Izraelu! Ciesz się i wesel się z całego serca, Córo Jeruzalem! Oddalił Pan wyroki od ciebie». Ojciec, czytając jeszcze raz czytanie z księgi Sofoniasza, podkreślił, że mamy wracać do tego słowa, jak do źródła, bo to, co usłyszeliśmy jest potrzebne naszym sercom. Słowo to, wbrew temu, co słyhać i widać dookoła, pokrzepia, zachęca nas do radości, bo człowiek nie może być smutny, narzekający, cały czas zmęczony, bo taka szarość, przykurczona miłość, powoduje w człowieku przygnębienie. Długotrwały smutek, prowadzi do tego, że człowiek zapomina o tym, że urodził się po to, by żyć, kochać i by być szczęśliwym.

«Radujcie się zawsze w Panu, jeszcze raz powtarzam: radujcie się! Niech będzie znana wszystkim ludziom wasza wyrozumiała łagodność» - z czytania, z Listu Świętego Pawła Apostoła do Filipian, ksiądz Marek zaznaczył, że ważne jest, abyśmy my dla siebie byli wyrozumiali, łagodni, cierpliwi,

wrażliwi, czuli. To jest podstawa naszej egzystencji, byśmy nie patrzyli na siebie nieprzyjawnym spojrzeniem, ale byli dla siebie dobrzy. Najważniejsze jest to, że Pan Bóg dziś daje nam, w tym nie łatwym czasie, słowa pocieszenia. Mówi o tym, żeby mimo wszystko się radować, żebyśmy nie dali „przytłuc się” do ziemi.

Nawiązując do słowa z Ewangelii: Łk 3 10-18 - Jacy mamy być? - ksiądz Marek odpowiedział, że mamy być takimi jakimi jesteśmy, tylko mamy starać się być dobrzy jeden dla drugiego, byśmy umieli się dzielić tym, co mamy oraz robili wszystko z serca.

Kończąc, na zbliżające się Święta Bożego Narodzenia, Ojciec Marek życzył, byśmy naprawdę przeżyli Boże Narodzenie w sobie. Byśmy umieli przez nie poczuć, że przechodzi do mnie Jezus i żeby we mnie zamieszkał, przytulił się do mnie, jako największy skarb i ogrzał mnie swoją miłością.

Zjazd Generalny w Rzymie, 3 – 8 stycznia 2022 r.

„KOCHAĆ CHRYSYSTUSA WE WSZYSTKICH”

- *Być obecnością prorocką i w misji w świecie jako orionistka* -

Miedzy 3 a 8 stycznia 2022 r., w Rzymie, w Domu Rekolekcyjnym Ojców Pasjonistów, odbył się Zjazd Generalny naszego Instytutu. Celem zjazdu był wybór nowej Odpowiedzialnej Generalnej i Rady Generalnej, na kolejne sześć lat. Podczas Zjazdu zostały przedstawione także propozycje z poszczególnych krajów dotyczące wyboru Zarządów Regionalnych. W spotkaniu uczestniczyły przedstawicielki ISO z całego świata: z Włoch, Afryki, Brazylii, Argentyny, Urugwaju, Włoch oraz Polski. Grupę polską reprezentowały trzy osoby: Anna, Joanna i Alicja.

Podczas prac zjazdowych towarzyszyły nam osoby z innych gałęzi Rodziny Oriońskiej: księży - ks. Laureano i ks. Flavio oraz siostry orionistki – s. Rosa i s. Marie Mabel. Odwiedziła nas również Odpowiedzialna Generalna Instytutu Świeckiego Maryi z Nazaretu. Instytut ten historycznie i charyzmatycznie jest nam bardzo bliski, choć zachowuje swoją autonomię i specyfikę.

Właściwe wybory, które odbyły się pod koniec tygodnia, poprzedziły liczne spotkania, na które składały się: wspólna modlitwa brewiarzowa oraz Msza św., konferencje prowadzone przez księży i s. Rosę oraz prace w grupach – wszystko po to, by opracować główne kierunki rozwoju naszego Instytutu na najbliższe trzy lata, w obszarze konsekracji, charyzmatu i apostołatu. Konferencje, prezentacje instytutów, prace w grupach pokazały, jak istotna jest sprawa powołań oraz jak możemy jeszcze pełniej żyć tożsamością osoby świeckiej konsekrowanej w nurcie naszego charyzmatu; czym mamy się kierować, jak pokonywać rozmaite trudności obecne w danym regionie.

W sobotę od rana przyzywałyśmy szczególnej obecności i światła Ducha Świętego, by wybory dokonały się wedle Woli Bożej, dla dobra Instytutu i całej Rodziny Oriońskiej. Obecnie skład Rady Generalnej tworzą:

Rosita Dore (Odpowiedzialna Generalna, Włochy)
Anna (Wikaria i Pierwsza Radna, Polska)
Maria Irene Herrera (Druga Radna, Argentyna)
Marly Nascimento (Trzecia Radna, Brazylia)

W tym roku wybór Polski, by miała swój wkład w życie Instytutu na szczepu generalnym był momentem historycznym i niezwykle ważnym. W ten sposób grupa polska została bardzo doceniona i wyróżniona.

Chciałabym przywołać tutaj także swoją refleksję, a mianowicie dla mnie osobiście uczestnictwo w zjeździe było przede wszystkim doświadczeniem jedności Instytutu w jego różnorodności. Dzielią nas odległości, mentalność, zwyczaje, niekiedy język i inne uwarunkowania, ale wszystkie bariery da się pokonać, gdy przyświeca jeden cel: miłość Boga i człowieka, miłość do końca; tam, gdzie jesteśmy, tam, gdzie potrzeba, byśmy byli, by stawać się darem; by wносить w ten świat, to, co mamy w sobie najpiękniejsze i najlepsze.

** INSTAURARE OMNIA IN CHRISTO **

Skupienie, Łódź, 15 – 16 stycznia 2022 r.

15 stycznia, w Łodzi, rozpoczęło się pierwsze skupienie Instytutu w Nowym – 2022 - Roku. Na miejsce, ku radości wspólnoty, przybyła liczna grupa dziewcząt z całej Polski oraz opiekun duchowy, ks. Marek. Od godz. 11.00 uczestniczki podzieliły się na grupy formacyjne, podejmując rozmowy na ważne tematy duchowe, w kontekście rozwoju osobistego.

W południe, Ojciec Marek odprawił Mszę św., podejmując na homilii temat powołania. Ksiądz przypominał, że każda z dziewcząt nie trafiła do Instytutu przez przypadek, że każda jest zapisana w Sercu Boga. Wspólna modlitwa była kontynuowana o godz. 15.00. W kaplicy odmówiono Koronkę do Miłosierdzia Bożego. Następnie odbyło się spotkanie instytutowe, poświęcone tym razem Zjazdowi Generalnemu. Ania, Asia i Ala uczestniczyły z Zjeździe we Włoszech, mogły więc podzielić się swoimi wrażeniami. Wspominały: życzliwe przyjęcie w Rzymie, doświadczenie różnorodności, bogactwa członkiń ISO, mieszkających w innych częściach świata.

Po omówieniu ostatnich wydarzeń, kluczowych dla rozwoju Instytutu, pojawiły się propozycje na przyszłość. Jedną z nich jest zapraszanie na skupienia księży orionistów, którzy mogliby przybliżyć nam duchowość oriońską. Krystyna zadeklarowała, że porozmawia wstępnie z księdzem Łukaszem Mikołajczykiem oraz Damianem Laskowskim. Omówiono również kwestię artykułów do In Unum oraz możliwości bliższego poznawania KKK.

Zwieńczeniem pięknego dnia była wspólna Adoracja Najświętszego Sakramentu. Niedziela, tradycyjnie rozpoczęła się od Jutrznii. Msza św., celebrowana przez ks. Marka, była punktem centralnym. Ojciec przypominał, że warto być dzbanem napełnionym Bożą łaską, stale zwracać wzrok ku Jezusowi, nie zatracić Jego spojrzenia. Z tymi słowami uczestniczki skupienia wróciły do swoich miejsc codziennego życia, gdzie każda stara się nieść Bożą Obecność.

